

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Formålet med forslaget er en rationalisering og effektivisering af autorisationsordningen for gas-, vand- og sanitetsmestre samt kloakmestre. Endvidere søges der ved forslaget hjemmel til i videre omfang end hidtil at fastsætte tekniske krav vedrørende gasledninger, især med henblik på en eventuel fremtidig etablering af distributionsledninger for naturgas. Lov nr. 294 af 7. juni 1972 om naturgasforsyning finder ikke anvendelse på lokaldistribution af naturgas, og det vil derfor være nødvendigt at skabe særlig lovhjemmel for fastsættelse af tekniske regler for distributionsledninger for naturgas, såfremt der træffes beslutning om indførelse af naturgas i Danmark.

Bestemmelser om autorisation af de personer, der udfører arbejder ved anlæg til forsyning med gas, vand og elektricitet samt med kloakanlæg, har under forskellige former eksisteret i dansk lovgivning siden 1903 og er begrundet i hensynet til de farer, der er forbundet med brugen af elektricitet og gas, og i ønsket om at undgå skadevirkninger på de ledninger og anlæg, der er tilvejebragt af det offentlige eller af offentlige selskaber. For elinstallatørernes vedkommende er bestemmelserne udskilt i en særlig lov fra 1958. Den nugældende lov om gas-, vand- og afløbsinstallationer er fra 13. april 1962 (nr. 132).

Reglerne i 1962-loven bygger på et system, hvorefter personer, der ønsker at udføre de arbejder, der omfattes af loven, skal have autorisation i hver enkelt kommune, de ønsker at arbejde i. Mestre, der har en autorisation i den kommune, hvor deres forretningssted ligger (hjemstedsautorisationer), kan kræve at få tillægsautorisationer i andre kommuner. I tiden fra 1962 er udviklingen inden for erhvervet gået i retning af, at de enkelte mestre udfører arbejder over større geografiske områder, og denne udvikling har betydet forøget besvær for mestrene med at søge nye autorisationer. De autoriserede mestres organisationer er derfor, bl. a. gennem Håndværksrådet, over for ministeriet for offentlige arbejder gået ind for en ordning, hvorefter autorisationerne gøres landsdækkende og administreres af en central myndighed, hvorved man også vil opnå, at bestemmelserne i loven håndhæves på en ensartet måde i hele landet.

Den stigning i udstedelsen af autorisationer, som den nævnte udvikling har givet anledning til, har også betydet et forøget arbejde for kommunerne, og det er anslået, at overgang til et centralt (statslig) styret autorisationssystem vil medføre besparelser for kommunerne på ca. 800.000 kr. årlig.

Det ville imidlertid ikke være muligt fra centralt hold at føre den nødvendige kontrol med de arbejder, de autoriserede mestre udfører, og den foreslåede ordning forudsætter derfor, at de kommunale myndigheder – især bygningsmyndighederne – samt gas- og vandværker som hidtil fører det løbende tilsyn med arbejdet. På denne baggrund bør det fortsat gælde, at en kommune kan trække på den sikkerhed, som de autoriserede mestre skal stille for afhjælpning af mangelfuldt arbejde, og kommunerne bør også – uden at den centrale autorisationsudstedende myndighed behøver at høres – kunne stille krav om frakendelse af en autorisation i tilfælde, hvor en autoriseret mester har udvist grov eller oftere gentagen forsømmelighed ved arbejdets udførelse eller har tilsidesat vilkårene for autorisationen. På dette punkt er det imidlertid vigtigt, at der opnås en fuldstændig ensartet bedømmelse for hele landet, og kompetencen til at frakende autorisationer foreslås derfor henlagt til et nævn, bestående af kommunale teknikere og autoriserede mestre og med en dommer som formand. Efter den nugældende lov kan den enkelte kommune i sådanne tilfælde selv tilbagekalde en autorisation, men denne beføjelse har kun været benyttet i meget sjældne tilfælde – for hele landet næppe over ca. 20 i de 15 år loven har eksisteret.

I betragtning af den væsentlige rolle, kommunerne stadig vil spille ved autorisationsreglernes administration, er det foreslået, at der, forinden ministeren for offentlige arbejder udfærdiger de detaljerede regler om sikkerhedsstillelse og om de mere ordensmæssige forskrifter for de autoriserede mestres virksomhed, skal føres forhandlinger med Kommunernes Landsforening og med Københavns og Frederiksberg kommuner.

Administrationen af den foreslåede nye autorisationsordning foreslås henlagt til Danmarks Gasmateriel Prøvning, der er et direktorat under ministeriet for offentlige arbejder, og som hidtil alene har beskæftiget sig med udarbejdelse af regler for